

Ο Αλέξης ήταν ένας από εμάς...

Η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου δεν ήταν ένα τυχαίο και μεμονωμένο περιστατικό. Δεν ήταν μια κακιά στιγμή. Δεν ήταν το καουμποϊλίκι ενός κακού μπάτσου. Δεν ήταν καν προϊόν της ύπαρξης μιας απάνθρωπης αστυνομίας. Ήταν η συμπύκνωση, σε μια στιγμή, όλης της βαρβαρότητας του κόσμου που ζούμε. Ο κόσμος της ασφάλειας, της υποταγής, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης ήταν αυτός που σκότωσε τον Αλέξη, όπως και χιλιάδες Αλέξηδες καθημερινά, είτε στο δρόμο, είτε στον καθημερινό οκτώωρο καταναγκασμό της δουλειάς, είτε στα σχολικά κελιά, είτε στο σπίτι ...παντού.

Αυτός ήταν και ο λόγος που έπειτα από εκείνη τη στιγμή ακολούθησαν όσα ακολούθησαν. Γιατί η εξέγερση του Δεκέμβρη ήταν η κραυγή των αποκλεισμένων, των απόκληρων, των συνειδητοποιημένων. Όλων αυτών που τη σφαίρα του Κορκονέα την είδαν σαν τη σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Σκίζοντας της κοινωνικές ταυτότητες που τους αποδίδουν, χωρίς κανένα μερικό αίτημα, απαλλαγμένοι από το ψευδό δίλημμα περί νόμιμης και παράνομης δράσης, παρά μόνο ουρλιάζοντας με κάθε τρόπο «τα θέλουμε όλα και τα θέλουμε τώρα».

Ένα ποτάμι της συσσωρευμένης οργής ξεχύθηκε για 15 μέρες σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο, για να πνίξει αυτόν τον σάπιο κόσμο που ξερνάει θάνατο, ενώ και σε διάφορες πόλεις του εξωτερικού, συμπεριλαμβανομένου της Λευκωσίας, της Πάφου, της Λάρνακας και της Λεμεσού, εκατοντάδες άνθρωποι εξέφρασαν με διάφορους τρόπους την αλληλεγγύη τους στους εξεγερμένους και τις εξεγερμένες της Ελλάδας, και την οργή τους για τη δολοφονία του Αλέξη. Τα εξεγερτικά γεγονότα του προπερασμένου Δεκέμβρη ήρθαν σαν τον κλέφτη μέσα στη νύχτα να ταράξουν την επίπλαστη κοινωνική ειρήνη.

Η γενικευμένη αναταραχή του Δεκέμβρη καταλάγισε, και σήμερα, 2 χρόνια μετά, οι κυρίαρχοι θέλουν να πιστεύουν πως τα πράγματα έχουν επανέλθει στην «κανονικότητα» της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, θέλουν να μας κάνουν να υπογράψουμε ακόμη μια εκκευρία, να έχουν τη συναίνεσή μας στα εγκλήματα που διαπράττουν καθημερινά εναντίον μας, και να συνεχίσουν την σφαίμαξη των ζωών μας.

Όμως τίποτα δεν είναι όπως πριν, και είναι στο χέρι μας να ρημάξουμε οτιδήποτε θυμίζει ειρήνη ανάμεσα σε καταπιεστές και καταπιεσμένους, σε αφενικά και δούλους. Στο χέρι μας είναι να κρατήσουμε ζωντανό το πνεύμα του Δεκέμβρη.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ - ΟΛΑ ΤΩΡΑ ΑΡΧΙΖΟΥΝ

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΕΥΣΗ, ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ – ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ – ΠΟΡΕΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ – ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 15:00